

Vi havde ingen Anelse om, at en saadan afskyelig Lov endnu var gjældende, før vi blev gjort opmærksomme paa den af Hr. Samuel E. Sewall, en fremragende Jurist her i Staten, en Mand paa over firsindstyve Aar og en ivrig Ven af Kvindesagen.

Vort Selskab, „Massachusets Stemmeretsforening“, tog saa strax fat for i Forbindelse med „den kristelige Afholdsforening“ at bringe dette Æmne ind for den lovgivende Forsamling. Derpaa sendtes fra vore Møder Andragender ud over hele vor Stat for at opfordre Mødre og andre Kvinder til at hjælpe med at samle Navne og Underskrifter og udbrede Kjendskab til den store Fare, der under Lovens Beskyttelse truede Republikkens yngste.

Et hundrede og halvtredsindstyve Andragender sendtes ud og kom tilbage med Tusinder af de bedste Mænds og Kvinders Navne for at blive forelagte den lovgivende Forsamling. Den offentlige Mening blev fuldstændig vakt. Boston Herald og andre Blade kom med opflammende Ledere, og en Rundskrivelse blev udstedt for at opfordre Fædre og Mødre til at søge at formaa deres Repræsentanter til at give bedre Love. De indkomne Andragender blev henviste til Udvalget for Retsplejen, der holdt et Møde, hvor adskillige dygtige Talere var til Stede. Mrs. Shattuck, Formand for „Stemmeretsselskabet“, og Miss Tobey, Formand i Afholdsforeningen, fremtraadte som Klagere.

Det var en stor Begivenhed, thi det var Samfundets bedste Kræfter, der saaledes samlede sig for lige over for vore Lovgivere at tale de umyndiges Sag.

Udfaldet var kortelig, at der vedtoges følgende Love: en til at beskytte unge Piger imod Forførelse til deres attende Aar, en anden vedrørende Voldtægt. Disse Love ere alt for vidtløftige til, at jeg kan anføre dem her, men hvis I kunde læse dem, vilde I se, hvilket Fremskridt der er gjort. Siden vor Stat har taget dette Skridt fremad, have mange andre fulgt dens Exempel. Og der trængtes til det, thi (skulde nogen Kristen tro det!) i enkelte af vore Stater var den Alder, hvor en lille Pige kunde indvilge i sin egen Ødelæggelse (og hendes Forfører gaa fri) sat til 5 — fem Aar. Hvis I have lignende Love endnu i eders Lovbog, haaber jeg, at de gode danske Mænd og Kvinder ville samle sig om at tage Forholdsregler til at faa dem slettede ud.*). Det er Levninger fra hin barbariske Tid, hvor Manden røvede Kvinden og som sit Bytte bortførte hende paa Hesteryggen til sin Hule i Skoven!

Siden mit sidste Brev til eder er der blevet gjort adskillige Skridt til at forbedre Kvindens retslige og sociale Stilling i vor Stat. Vore Lovgivere have vedtaget flere meget vigtige Love. En gik ud paa, at Byer paa over 30,000 Indbyggere skulle forbeholde nogle af deres Politistationer til Fængselsrum for anholdte Kvinder, og at Politiraadet og Borgmesteren i enhver Stad skulle ansætte en eller flere kvindelige Tilsynhavende

*) Vi have lykkeligvis ikke saadanne Love. Unge Kvinder ere her i Landet beskyttede imod Forførelse indtil det fyldte 16de Aar. Denne Bestemmelse er dog ikke tilfredsstillende, da Kvinder imellem 16 og 18 Aar i andre Henseender ere fuldstændig umyndige. Vi ville ved Lejlighed vende tilbage til denne vigtige Sag.